

Нова Влада Србије није још саставила ни сто дана, а већ пружа и превише повода за сумњу да ће уместо помпезно најављених промена наставити да се креће истим смером као и претходна. У кабинету Ивице Дачића нашло се исувише истих људи који, иако речима покушавају да се дистанцирају од „старог режима“ и ДС-а, свог некадашњег стожера, делима показују да настављају по старом. Значајан показатељ старих навика јесте предлог за укидање само седам од око 160 државних агенција, док се нова власт као својим великим успехом хвали новим задуживањем, и то под врло неповољним условима.

Министар финансија и привреде Млађан Динкић саопштио је, наиме, у четвртак да је Србија продала милијарду долара еврообвезница са приносом од 6,625 одсто, славodobитно истичући да је то знатно ниже од 7,5 посто колико је износила камата на обвезнице које је емитовала претходна влада. Динкић је као успех објавио и то да је држава требало да се задужи за 750 милиона долара, а да је, због велике тражње српских обвезница, „Србија изашла у сусрет инвеститорима“ и задужила се још 250 милиона. У истом маниру хвалисања без покрића, његова саветница Драгијана Петровић је појаснила да највећа добит од продаје обвезница „није само добра камата“, него и „враћање поверења у Србију и њену нову економску политику“.

Истина је да ни многе земље у окружењу немају повољније услове задуживања, што се истиче у медијским написима који прате овај „успех“, али, поређења ради, Бугарска, чијој привреди не цветају руже се у јулу задужила са каматом од 4,25 одсто. Македонија има привреду у лошијем стању од српске, а у априлу се задужила по стопи од 6,83 одсто. Чак и Шпанија, која је у тешкој кризи, позајмљује по камати од 5,6 одсто, Хрватска 5,5 одсто, док су горе од Србије Мађарска која има стопу од 8,5 одсто, и банкротирана Грчка, која може да се задужује по камати од 20 одсто.

Србија јесте на ивици банкрота, за који су умногоме заслужни кадрови попут вечитог Млађана Динкића и сличних гуруа који су привреду гурнули у амбис, а сада ти исти, праћени хором економиста, као велико достигнуће објављују да је држава успела да се још задужи. Ипак, упркос покушају да се то представи као успех, и лаицима је јасно да продаја државних обвезница представља најгори вид задуживања, а да се, упркос Динкићевим хвалоспевима, и камата од 6,6 одсто сматра неодрживо високом. Вероватно због тога нико не саопштава колико ће новца 2021, када обвезнице доспевају на наплату, морати да се врати, а уместо тога у медијима се оглашавају тзв. експерти, иначе банкарски лобисти, који нас теше како смо добро прошли у овој рунди позајмљивања новца.

Поред камате, оно што није добро јесте задуживање у доларима, што може у околностима промене курса довести до увећања трошкова отплате, а „велико интересовање и поверење инвеститора“ резултат је експанзивне монетарне политике америчких Федералних резерви, односно најновијег штампања долара, који се по већ одавно ухораној шеми оплођује путем кредитирања држава које све више падају у дужничко ропство.

Задуживање јесте нажалост у овом моменту једини начин да држава опстане, а нова влада најављује мере које ће по њима у наредним годинама омогућити да Србија полако стане на ноге. Ипак, хвалисање новим дуговима и представљање задуживања као резултата напретка српске привреде наводи на помисао да ни нова власт не одустаје од грађења Потемкинових села и владања путем превара и опсена грађана. И нова влада нажалост показује да за сада наставља са економијом пресипања из шупљег у празно, и то са дебелом каматом. Остаје да се види да ли ће се наћи неко довољно разуман да то заустави.